

Prasība, kas celta 2018. gada 27. jūnijā – Riesco García/Parlaments**(Lieta T-391/18)**

(2018/C 352/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Juan Carlos Riesco García (Rota, Spānija) (pārstāvis: Tey Ariza, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- ar šo prasības pieteikumu, ņemot vērā Eiropas Savienības Vispārējās tiesas kompetenci, tiek celta prasība sakarā ar bezdarbību saistībā ar atbildi, kas 2017. gada 31. maijā saņemta no Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas uz lūgumrakstu Nr. 0741/2015 par iespējamu diskrimināciju pastāvīgā darbā un uz noteiktu laiku darbā pieņemto ierēdņu starpā, paredzot atšķirīgu attieksmi Spānijas vispārējās valsts pārvaldes dienestu ierēdņu pensionēšanās nosacījumu ziņā;
- pamatojoties uz iepriekš minēto tiesisko regulējumu (Padomes Direktīvu 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku), pieņemt izskatīšanā šo prasību, izlemt šo jautājumu un, pamatojoties uz to, uzdot Spānijas valstij nekavējoties atzīt un padarīt efektīvas visu vispārējās valsts pārvaldes dienestu ierēdņu tiesības uz priekšlaicīgu pensionēšanos ar vienādiem nosacījumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem, par kuriem ir šīs lietas pamatā esošais lūgumraksts, sociāli apdrošinātajiem pastāvīgajiem darbiniekiem (ierēdņiem) brīvprātīgas priekšlaicīgās pensionēšanās gadījumā ir atļauts mainīt sociālā nodrošinājuma režīmu tāpēc, ka tie ir pastāvīgie darbinieki; savukārt pagaidu darbiniekiem tas nav atļauts, jo tie nav pastāvīgie darba ņēmēji.

Prasītājs uzskata, ka nepamatotā atbilde, kas no Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas ir saņemta uz šo lūgumrakstu (0741/2015), ir maldinoša un nesaprotama, jo šī institūcija – vispirms šo lūgumrakstu pieņēmusi izskatīšanai un 2016. gada 3. augustā atzinusi par vajadzīgu saskaņot Spānijas tiesību aktus ar Direktīvu 1999/70 atbilstoši prasītajam (paredzot vienādus pensionēšanās nosacījumus), kā arī pat apsvērusi iespēju sākt pārkāpuma procedūru – vēlāk, argumentējama, ka jāatrisina “faktiskas dabas jautājumi”, nonāk pati ar sevi pretrunā.

Vēl nesaprotamāk ir tas, ka, šauboties par šo jautājumu, šī institūcija nav vērsusies Eiropas Savienības Tiesā, kuras kompetencē ir izlemt, vai valsts tiesību akti ir jāsaskaņo ar Direktīvu 1999/70, bet gan ierosinājusi šo jautājumu atrisināt valsts tiesās, lai arī šīm tiesām ir krietni mazāk vai nav vispār nekādu pilnvaru spriest par to, vai valsts tiesību akti ir jāsaskaņo ar Savienības tiesību aktiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 29. jūnijā – ITSA/Komisija**(Lieta T-396/18)**

(2018/C 352/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: F. Scanvic, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija